

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **M. D.**

ukaranego z art. 94 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 3 października 2025 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu

z dnia 23 listopada 2022 r., sygn. akt XII W 155/22

- 1. uchyla zaskarżony wyrok zaoczny i na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w. umarza postępowanie;**
- 2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu wyrokiem zaocznym z dnia 23 listopada 2022 r., wydanym w sprawie o sygn. akt XII W 155/22, uznał obwinionego M. D. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, polegającego na tym, że „w dniu 16 lutego 2022 r. około godz. 20.15 kierując pojazdem marki O. o nr.

rej. [...] we W. na ul. T. 14 kierował bez uprawnień do kierowania”, tj. czynu z art. 94 § 1 k.w. i za to, na mocy art. 94 § 1 k.w., wymierzył mu karę 1500 zł grzywny. Nadto orzekł wobec obwinionego, na podstawie art. 94 § 3 k.w., zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 miesięcy, rozstrzygając także o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok zaoczny nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 3 grudnia 2022 r.

Kasację od tego wyroku zaocznego wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając go w całości, na korzyść ukaranego, zarzucił w niej:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w., polegające na skazaniu obwinionego M. D. przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu prawomocnym wyrokiem zaocznym z dnia 23 listopada 2022 r., sygn. akt XII W 155/22 za czyn polegający na tym, że w dniu 16 lutego 2022 r. około godziny 20:15 kierował pojazdem m-ki O. o nr rejestracyjnym [...] we W. na ul. T. 14 nie mając uprawnień do kierowania pojazdami, tj. za wykroczenie z art. 94 § 1 k.w., mimo że obwiniony za popełnienie tego samego czynu został uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem tego Sądu z dnia 15 lipca 2022 r., wydanym w sprawie o sygn. akt XII W 106/22, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określonej w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w.”.

W konkluzji kasacji wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu bez udziału stron.

Ma rację autor kasacji, że zaskarżony wyrok zaoczny Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 23 listopada 2022 r., wydany w sprawie o sygn. akt XII W 155/22, zapadł z rażącą obrazą przepisów prawa procesowego, opisaną w *petitum* kasacji, stanowiącą bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia

określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w. Zgodnie bowiem z treścią art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, jeżeli postępowanie co do tego samego czynu obwinionego zostało prawomocnie zakończone lub wcześniej wszczęte, toczy się.

Rzecz w tym, że w realiach niniejszej sprawy w dacie orzekania przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu w sprawie XII W 155/22, wystąpiła wskazana wyżej negatywna przesłanka procesowa. Mianowicie wyrokiem tegoż samego Sądu, tyle tylko, że z dnia 15 lipca 2022 r., sygn. akt II W 106/22, M. D. został uznany za winnego popełnienia tego samego wykroczenia z art. 94 § 1 k.w., które było przedmiotem rozpoznania i rozstrzygania w sprawie XII W 155/22. Wymierzone kary i środki karne w obu wyrokach były zresztą identyczne. Nie ma wątpliwości, że przedmiotem ocen obu Sądów było to samo zdarzenie historyczne - popełnione przez obwinionego w tym samym miejscu i czasie, tj. w dniu 16 lutego 2022 r. około godz. 20.15 we W. na ul. T. 14 wykroczenie, polegające na kierowaniu pojazdem marki O. o nr rej. [...] bez uprawnień. Zatem sądem, który pierwszy rozstrzygnął prawomocnie o odpowiedzialności obwinionego za to wykroczenie był Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, wydając w dniu 15 lipca 2022 r. wyrok w sprawie o sygn. akt XII W 106/22, który nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 23 lipca 2022 r. Funkcjonowanie w obrocie prawnym tego wyroku stanowiło przeszkodę w postaci *res iudicata* w ponownym rozstrzygnięciu w tym samym przedmiocie. Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu orzekając w dniu 23 listopada 2022 r., w sprawie XII W 155/22, naruszył regułę wskazaną w art. 5 § 1 pkt 8 k.p.s.w., co stanowiło bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 104 § 1 pkt 7 k.p.s.w.

Autor kasacji nadmienił także, prezentując chronologię zdarzeń, że Komendant Komisariatu Policji Wrocław Psie Pole, skierował do Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu, dwa wnioski o ukaranie M. D. , przy czym w jednym z nich wskazano omyłkowo błędny numer rej. pojazdu tj. „D.2.” zamiast prawidłowego numeru „D.1.”, w efekcie których zapadły dwa wyżej wymienione wyroki dotyczące tego samego historycznie zdarzenia.

W tym stanie rzeczy konieczne stało się uchylene zaskarżonego wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 23 listopada 2022 r. i umorzenie postępowania w sprawie XII W 155/22.

W konsekwencji o kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 119 § 2 pkt 1 k.p.s.w.

Mając na uwadze powyższe względy, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]